

Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei

din 10 august 2006

de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile firmelor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului¹, în special articolul 4 alineatul (1) punctele 2 și 7 și articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (10), articolul 25 alineatul (7), articolul 27 alineatul (7), articolul 28 alineatul (3), articolul 29 alineatul (3), articolul 30 alineatul (3), articolul 40 alineatul (6), articolul 44 alineatul (3), articolul 45 alineatul (3), articolul 56 alineatul (5) și articolul 58 alineatul (4),

întrucât:

(1) Directiva 2004/39/CE stabilește cadrul general pentru un regim de reglementare a piețelor financiare în Comunitate, reglementând, printre alte chestiuni: condițiile de funcționare cu privire la furnizarea de către firmele de investiții a serviciilor de investiții și a serviciilor auxiliare și a activităților de investiții; cerințele organizaționale (inclusiv obligațiile de păstrare a evidenței) pentru firmele de investiții care asigură, cu titlu profesional, serviciile și activitățile respective și pentru piețele reglementate; cerințele privind raportarea tranzacțiilor cu instrumente financiare și cerințele privind transparența tranzacțiilor cu acțiuni.

(2) Este necesar ca dispozițiile prezentului regulament să aibă forma legislativă în cauză pentru a asigura un regim armonizat în toate statele membre, pentru a promova integrarea pieței și furnizarea transfrontalieră a serviciilor de investiții și a serviciilor auxiliare și pentru a facilita consolidarea în continuare a pieței unice. Dispozițiile privind anumite aspecte ale ținerii evidenței, raportarea tranzacțiilor, transparența și instrumentele derivate pe mărfuri au puține puncte de contact cu legislația națională și cu legile detaliate care reglementează relațiile cu clienții.

(3) Este necesar să se elaboreze cerințe și norme detaliate și uniforme în materie de transparență pentru reglementarea raportării tranzacțiilor astfel încât să se asigure condiții echivalente pe piață și buna funcționare a piețelor valorilor mobiliare în întreaga Comunitate și să se faciliteze integrarea efectivă a piețelor în cauză. Anumite aspecte ale ținerii evidenței

¹ JO L 145, 30.4.2004, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/31/CE (JO L 114, 27.4.2006, p. 60).

sunt strâns legate deoarece folosesc aceleași concepte ca cele definite în sensul raportării și transparenței tranzacțiilor.

(4) Regimul instituit prin Directiva 2004/39/CE, care reglementează cerințele privind raportarea tranzacțiilor cu instrumente financiare, are rolul de a garanta că autoritățile competente relevante sunt informate în mod corespunzător cu privire la tranzacțiile pe care le supraveghează. În acest sens, trebuie să se garanteze colectarea unui singur set de date de la toate firmele de investiții, cu un minim de variație între statele membre, astfel încât să se minimizeze măsura în care activitățile transfrontaliere fac obiectul unor obligații de raportare diferite și să se maximizeze volumul de date deținute de o autoritate competentă și care pot fi folosite în comun cu alte autorități competente. Măsurile sunt concepute, de asemenea, pentru a garanta că autoritățile competente sunt în măsură să își îndeplinească obligațiile prevăzute de respectiva directivă cât mai prompt și eficient posibil.

(5) Regimul instituit prin Directiva 2004/39/CE, care reglementează cerințele privind transparența tranzacțiilor cu acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată, are rolul de a garanta că investitorii sunt corect informați cu privire la nivelul real al tranzacțiilor reale și potențiale cu acțiuni, dacă tranzacțiile în cauză se desfășoară pe piețe reglementate, sisteme alternative de tranzacționare, denumite în continuare „MTF”, operatori independenți sau în afara locurilor de tranzacționare menționate anterior. Cerințele în cauză fac parte dintr-un cadru mai amplu de norme concepute în scopul promovării concurenței între locurile de tranzacționare pentru servicii de executare, astfel încât să crească opțiunile investitorilor, să încurajeze inovația, să reducă costurile de tranzacționare și să crească eficiența procesului de formare a prețurilor la nivel pan-comunitar. Un nivel ridicat de transparență constituie o componentă esențială a acestui cadru, pentru a asigura condiții de egalitate între locurile de tranzacționare, astfel încât mecanismul de formare a prețurilor anumitor acțiuni să nu fie afectat de fragmentarea lichidităților, iar investitorii să nu fie penalizați din această cauză. Pe de altă parte, respectiva directivă recunoaște posibilitatea existenței unor circumstanțe în care scutirea de obligația privind transparența pre-tranzacțională sau amânarea obligațiilor privind transparența post-tranzacțională să fie necesare. Prezentul regulament stabilește detaliile circumstanțelor respective, având în vedere necesitatea de a asigura atât un nivel ridicat al transparenței, cât și de a garanta că lichiditatea în cadrul locurilor de tranzacționare sau în afara acestora nu este afectată ca o consecință involuntară a obligațiilor de a furniza informații privind tranzacțiile și de a face publice pozițiile de risc.

(6) În sensul dispozițiilor privind păstrarea evidenței, referirea la tipul ordinului trebuie înțeleasă ca referire la statutul acestuia de ordin cu limită de preț, ordin la prețul pieței sau alt tip specific de ordin. În sensul dispozițiilor privind păstrarea evidenței, referirea la natura ordinului sau a tranzacției trebuie înțeleasă ca referire la ordine de subscriere pentru valori mobiliare sau de subscriere de valori mobiliare sau ordine de exercitare a unei opțiuni sau exercitarea unei opțiuni sau alte ordine sau tranzacții similare ale clienților.

(7) În această etapă, nu este necesar să se specifice sau să se descrie detaliat tipul, natura și gradul de complexitate al modalităților privind schimbul de informații între autoritățile competente.

(8) În cazul în care nu se ține seama într-un termen rezonabil de notificarea făcută de o autoritate competentă cu privire la stabilirea alternativă a celei mai relevante piețe din punct de vedere al lichidității sau în cazul în care una dintre autoritățile competente nu este de acord cu calculele efectuate de cealaltă autoritate competentă, atunci autoritățile competente în

cauză încearcă să găsească o soluție. Rămâne la latitudinea autorităților competente, după caz, să discute problema în cadrul Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare.

(9) Autoritățile competente ar trebui să coordoneze modul de concepere și punerea în aplicare a modalităților referitoare la schimbul de informații privind tranzacțiile dintre ele. Și de data aceasta, rămâne la latitudinea autorităților competente să discute problemele respective în cadrul Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare. Autoritățile competente trebuie să informeze Comisia, care, la rândul ei, trebuie să informeze Comitetul European privind Valorile Mobiliare cu privire la modalitățile respective. În realizarea procesului de coordonare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de necesitatea monitorizării eficiente a activităților firmelor de investiții, astfel încât să se garanteze că respectivele firme acționează onest, echitabil și profesionist și într-un mod care promovează integritatea pieței în Comunitate și, de asemenea, de necesitatea ca deciziile să fie luate pe baza unei analize detaliate cost-beneficiu, de necesitatea ca informațiile privind tranzacțiile să fie utilizate numai pentru îndeplinirea corespunzătoare a funcțiilor autorităților competente și, în cele din urmă, de necesitatea existenței unor norme de reglementare eficiente și care permit verificarea responsabilității pentru orice sistem comun considerat necesar.

(10) Este necesar să se stabilească criteriile de determinare a momentului în care operațiunile unei piețe reglementate au o importanță considerabilă într-un stat membru gazdă și consecințele situației respective, astfel încât piața reglementată să nu fie obligată să se adreseze sau să se subordoneze mai multor autorități competente, în cazul în care acest lucru nu este necesar.

(11) Standardul ISO 10962 (Cod de clasificare a instrumentelor financiare) este un exemplu de standard uniform acceptat la nivel internațional privind clasificarea instrumentelor financiare.

(12) În cazul în care acordă derogări de la cerințele privind transparența pre-tranzacționare sau aprobă amânarea obligațiilor privind transparența post-tranzacționare, autoritățile competente ar trebui să aplice un tratament egal și nediscriminatoriu tuturor piețelor reglementate și sistemelor alternative de tranzacționare, astfel încât derogarea sau amânarea în cauză să fie acordată fie tuturor piețelor reglementate și sistemelor alternative de tranzacționare autorizate în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, fie nici uneia dintre acestea. Autoritățile competente care acordă derogări sau amânări nu trebuie să impună cerințe suplimentare.

(13) Este necesar să se considere că un algoritm de tranzacționare aplicat de o piață reglementată sau de un MTF ar trebui să tindă, în mod normal, să maximizeze volumul de tranzacții, dar sunt posibile și alți algoritmi de tranzacționare.

(14) O derogare de la obligațiile privind transparența pre-tranzacționare în temeiul articolelor 29 și 44 din Directiva 2004/39/CE, acordată de o autoritate competentă, nu trebuie să permită firmelor de investiții să eludeze obligațiile respective legate de tranzacțiile cu acțiuni lichide pe care le încheie bilateral, în conformitate cu normele unei piețe reglementate sau ale unui MTF, în cazul în care, dacă nu s-ar respecta normele pieței reglementate sau ale MTF în cauză, respectivele tranzacții ar face obiectul cerințelor privind publicarea prețurilor prevăzute la articolul 27 din respectiva directivă.

(15) Ar trebui să se considere că o activitate are un rol comercial important pentru o firmă de investiții, în cazul în care respectiva activitate reprezintă o sursă importantă de venituri sau o sursă importantă de costuri. Evaluarea importanței în acest scop ar trebui, în fiecare caz, să țină seama de măsura în care activitatea respectivă este desfășurată sau organizată separat, de valoarea monetară a activității și de importanța acesteia în comparație cu ansamblul activităților firmei, precum și cu activitatea totală pe piață pentru acțiunile cu care tranzacționează firma respectivă. O activitate poate fi considerată drept sursă importantă de venituri pentru o firmă, chiar dacă numai unul sau doi dintre factorii menționați sunt relevanți într-un anumit caz.

(16) Acțiunile netranzacționate zilnic nu ar trebui considerate ca având o piață lichidă în sensul Directivei 2004/39/CE. Cu toate acestea, în cazul în care, din motive excepționale, tranzacționarea unei acțiuni se suspendă din motive legate de menținerea unei piețe ordonate sau datorită unui caz de forță majoră, iar acțiunea respectivă nu se tranzacționează pe parcursul câtorva zile de tranzacționare, acest lucru nu înseamnă că acțiunea nu are o piață lichidă.

(17) Cerințele de a face publice anumite cotații, ordine sau tranzacții, în temeiul articolelor 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE și în temeiul prezentului regulament, nu ar trebui să împiedice piețele reglementate și MTF să solicite membrilor sau participanților lor să facă publice alte informații similare.

(18) Informațiile solicitate a fi furnizate, pe cât posibil în timp real, trebuie puse la dispoziție de îndată, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, presupunând că persoana în cauză asigură un nivel rezonabil al cheltuielilor și eficienței sistemelor. Informațiile trebuie publicate numai în limita termenului de maxim 3 minute în cazuri excepționale, atunci când sistemele disponibile nu permit publicarea într-un termen mai scurt.

(19) În sensul dispozițiilor prezentului regulament privind admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată a unei valori mobiliare transferabile, definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (18) litera (c) din Directiva 2004/39/CE, în cazul unei valori mobiliare în sensul Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE¹, trebuie să existe suficiente informații publice de tipul celor necesare pentru evaluarea instrumentului financiar în cauză.

(20) Admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată a unităților emise de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare nu trebuie să permită nerespectarea dispozițiilor relevante ale Directivei 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)², în special articolele 44-48 din respectiva directivă.

¹ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

² JO L 375, 31.12.1985, p. 3. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).

(21) Un contract derivat ar trebui considerat ca fiind instrument financiar în conformitate cu anexa I secțiunea C punctul 7 la Directiva 2004/39/CE, numai în cazul în care se referă la o marfă și respectă criteriile din prezentul regulament, pentru a stabili dacă un contract poate fi considerat ca având caracteristicile altor instrumente financiare derivate și că nu urmărește scopuri comerciale. Un contract derivat ar trebui considerat ca fiind un instrument financiar în conformitate cu secțiunea C punctul (10) din anexa respectivă, numai în cazul în care se referă la un activ suport menționat la secțiunea C punctul 10 sau de prezentul regulament și respectă criteriile din prezentul regulament, pentru a stabili dacă respectivul contract poate fi considerat ca având caracteristicile altor instrumente financiare derivate.

(22) Este posibil ca derogările prevăzute de Directiva 2004/39/CE, care se referă la operațiuni în cont propriu sau operațiuni cu alte servicii de investiții sau la furnizarea altor servicii de investiții privind instrumentele derivate pe mărfuri, care fac obiectul anexei I secțiunea C punctele 5, 6 și 7 la directiva menționată anterior sau privind instrumentele derivate care fac obiectul anexei I secțiunea C punctul 10, să excludă din domeniul de aplicare al directivei respective un număr considerabil de producători comerciali și consumatori de energie și alte mărfuri, inclusiv furnizori de energie, comercianți de mărfuri și filialele acestora, și, în consecință, participanții respectivi nu trebuie să pună în aplicare testele prevăzute de prezentul regulament pentru a stabili dacă contractele pe care le tranzacționează sunt instrumente financiare.

(23) În conformitate cu anexa I secțiunea B punctul 7 la Directiva 2004/39/CE, firmele de investiții au libertatea de a furniza servicii auxiliare într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, efectuând servicii și activități de investiții și servicii auxiliare de tipul celor incluse în secțiunea A sau B a anexei menționate privind activele suport ale instrumentelor derivate menționate de secțiunea C punctele 5, 6, 7 și 10 din anexa respectivă, în cazul în care respectivele instrumente au legătură cu furnizarea de servicii de investiții sau de servicii auxiliare. Pe această bază, firma de investiții care efectuează servicii sau activități de investiții și tranzacții conexe cu contracte spot trebuie să fie în măsură să profite de libertatea de a furniza servicii auxiliare privind tranzacția conexă în cauză.

(24) Definiția unei mărfuri nu ar trebui să afecteze celelalte definiții ale termenului respectiv existente în legislația națională sau în restul legislației comunitare. Testele efectuate pentru a stabili dacă un contract ar trebui considerat ca având caracteristicile altor instrumente financiare derivate, respectiv că nu are scopuri comerciale, sunt destinate a fi utilizate numai pentru a stabili dacă respectivele contractele intră sub incidența anexei I secțiunea C punctele 7 sau 10 la Directiva 2004/39/CE.

(25) Se înțelege prin contractul derivat acel contract privind o marfă sau alt factor, atunci când există o legătură directă între contractul respectiv și marfa sau factorul activ suport relevant. În consecință, un contract derivat pe prețul unei mărfi trebuie considerat contract derivat privind marfa respectivă, în timp ce un contract derivat pe costurile de transport pentru marfa respectivă nu trebuie considerat contract derivat privind marfa respectivă. Un instrument derivat care are legătură cu un instrument derivat pe mărfuri, de exemplu o opțiune futures pe o marfă (un derivat în legătură cu un derivat) ar reprezenta o investiție indirectă în mărfuri și, în consecință, ar trebui considerată un instrument derivat pe mărfuri, în sensul Directivei 2004/39/CE.

(26) Conceptul de marfă nu ar trebui să includă serviciile sau alte articole care nu sunt bunuri, cum ar fi valute sau drepturi imobiliare, sau alte elemente în totalitate necorporale.

(27) Comitetul European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare, instituit prin Decizia 2001/527/CE a Comisiei¹, a fost consultat pentru recomandări tehnice.

(28) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului European privind Valorile Mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește normele privind punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (1) punctul 2, articolului 4 alineatul (1) punctul 7, articolului 13 alineatul (6), precum și a articolelor 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45, 56 și 58 din Directiva 2004/39/CE.

(2) Articolele 7 și 8 se aplică firmelor de administrare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 85/611/CEE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „marfă” desemnează orice bun fungibil care poate fi livrat, inclusiv metale și minereurile și aliajele acestora, produse agricole și energie, precum electricitatea;
2. „emitent” desemnează o entitate care emite valori mobiliare transferabile și, după caz, alte instrumente financiare;
3. „emitent comunitar” desemnează un emitent care are sediul social în Comunitate;
4. „emitent dintr-o țară terță” desemnează un emitent care nu este emitent comunitar;
5. „orar obișnuit de tranzacționare” pentru un loc de tranzacționare sau o firmă de investiții desemnează orarul pe care locul de tranzacționare sau firma de investiții îl stabilesc anticipat și îl anunță ca fiind orarul propriu de tranzacționare;
6. „portofoliu de tranzacționare” desemnează o tranzacție cu mai mult de o valoare mobilă, în cadrul căreia valorile mobiliare în cauză sunt grupate și tranzacționate ca un singur lot, pentru un preț de referință specific;

¹ JO L 191, 13.7.2001, p. 43.

7. „autoritate competentă relevantă” pentru un instrument financiar desemnează autoritatea competentă a celei mai relevante piețe din punct de vedere al lichidității pentru instrumentul financiar respectiv;
8. „loc de tranzacționare” desemnează o piață reglementată, un MTF sau un operator independent care acționează în calitate sa ca atare și, după caz, un sistem din afara Comunității cu funcții similare funcțiilor unei piețe reglementate sau ale unui MTF;
9. „valoarea tranzacțiilor” pentru un instrument financiar desemnează suma obținută din multiplicarea numărului de unități ale instrumentului respectiv, schimbate între cumpărători și vânzatori pe o perioadă determinată de timp, în urma tranzacțiilor efectuate în cadrul unui loc de tranzacționare sau în afara acestuia, cu prețul unitar pentru fiecare tranzacție efectuată;
10. „finanțarea tranzacțiilor cu valori mobiliare” semnifică o dare cu împrumut de acțiuni sau o luare cu împrumut de acțiuni ori darea cu împrumut sau luarea cu împrumut de alte instrumente financiare, o tranzacție repo sau reverse repo sau o tranzacție de tipul „buy-sell back” sau „sell-buy back”.

Articolul 3

Tranzacții legate de o anumită acțiune dintr-un portofoliu de tranzacționare și tranzacții la preț mediu ponderat în funcție de volum

(1) O tranzacție cu o anumită acțiune dintr-un portofoliu de tranzacționare este considerată, în sensul articolului 18 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), o tranzacție care face obiectul altor condiții decât prețul curent pe piață.

În sensul articolului 27 alineatul (1) litera (b), este, de asemenea, considerată o tranzacție în care schimbul de acțiuni este determinat de alți factori decât valoarea curentă de piață pentru acțiunea respectivă.

(2) O tranzacție la preț mediu ponderat în funcție de volum este considerată, în sensul articolului 18 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), o tranzacție care face obiectul altor condiții decât prețul actual al pieței și, în sensul articolului 25, un ordin care face obiectul altor condiții decât prețul curent pe piață.

În sensul articolului 27 alineatul (1) litera (b), este, de asemenea, considerată o tranzacție în care schimbul de acțiuni este determinat de alți factori decât valoarea curentă de piață pentru acțiunea respectivă.

Articolul 4

Referiri la ziua de tranzacționare

(1) O referire la o zi de tranzacționare în raport cu un loc de tranzacționare sau privind informații post-tranzacționare care trebuie publicate în conformitate cu articolul 30 sau articolul 45 din Directiva 2004/39/CE privind o acțiune, reprezintă o referire la orice zi în care locul respectiv de tranzacționare este deschis pentru tranzacții.

O referire la deschiderea zilei de tranzacționare este o referire la începerea orarului obișnuit de tranzacționare al locului de tranzacționare.

O referire la mijlocul zilei de tranzacționare este o referire la mijlocul zilei, în zona de fus orar unde este localizat locul de tranzacționare.

O referire la închiderea zilei de tranzacționare este o referire la încheierea orarului obișnuit de tranzacționare.

(2) O referire la o zi de tranzacționare, în raport cu cea mai relevantă piață privind lichiditatea pentru o acțiune sau referitor la informații post-tranzacționare care trebuie publicate în conformitate cu articolul 28 din Directiva 2004/39/CE privind o acțiune, reprezintă o referire la orice zi de tranzacționare normală în locurile de tranzacționare de pe piața respectivă.

O referire la deschiderea zilei de tranzacționare este o referire la primul moment de începere al orarului obișnuit de tranzacționare cu respectiva acțiune în locurile de tranzacționare de pe piața respectivă.

O referire la mijlocul zilei de tranzacționare este o referire la mijlocul zilei, în zona de fus orar a pieței respective.

O referire la închiderea zilei de tranzacționare este o referire la ultima încheiere a tranzacționării respectivei acțiuni în locurile de tranzacționare de pe piața respectivă.

(3) O referire la o zi de tranzacționare, în raport cu un contract spot, în sensul articolului 38 alineatul (2), reprezintă o referire la orice zi de tranzacționare normală a respectivului contract în locurile de tranzacționare.

Articolul 5

Referiri la tranzacție

În sensul prezentului regulament, o referire la o tranzacție este o referire numai la cumpărarea și vânzarea unui instrument financiar. În sensul prezentului regulament, cu excepția capitolului II, cumpărarea și vânzarea unui instrument financiar exclude:

- (a) finanțarea tranzacțiilor cu valori mobiliare;
- (b) exercitarea opțiunilor sau a *warrant*-urilor acoperite;
- (c) tranzacțiile pe piața primară (precum emisiunea, acordarea sau subscrierea) cu instrumente financiare care fac obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 18 literele (a) și (b) din Directiva 2004/39/CE.

Articolul 6

Prima admitere la tranzacționare a unei acțiuni pe o piață reglementată

În sensul prezentului regulament, se consideră că prima admitere la tranzacționare a unei acțiuni pe o piață reglementată, menționată la articolul 40 din Directiva 2004/39/CE, are loc la data la care se aplică una dintre următoarele condiții:

- (a) acțiunea respectivă nu a fost anterior admisă la tranzacționare pe o piață reglementată;

(b) acțiunea respectivă a fost anterior admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, dar între timp, a fost retrasă de la tranzacționare de pe toate piețele reglementate pe care a fost admisă.

Capitolul II

PĂSTRAREA EVIDENȚEI: ORDINELE CLIENȚILOR ȘI TRANZACȚII

Articolul 7

[Articolul 13 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE]

Păstrarea evidenței pentru ordinele clienților și deciziile de tranzacționare

Pentru toate ordinele primite de la clienți, precum și referitor la toate deciziile de tranzacționare pe care le ia pentru furnizarea serviciului de administrare a portofoliului, o firmă de investiții înregistrează de îndată următoarele date, în măsura în care ele se aplică în cazul ordinului sau al deciziei de tranzacționare în cauză:

- (a) numele sau altă denumire a clientului;
- (b) numele sau altă denumire a unei persoane relevante care acționează în numele clientului;
- (c) informațiile detaliate menționate de anexa I tabelul 1 punctele 4, 6 și 16-19;
- (d) natura ordinului, în cazul în care este altul decât de cumpărare sau vânzare;
- (e) tipul ordinului;
- (f) orice alte informații, condiții și instrucțiuni specifice ale clientului, care oferă indicații cu privire la modul de executare a ordinului;
- (g) data și ora exactă la care firma de investiții primește ordinul sau decizia de tranzacționare.

Articolul 8

[Articolul 13 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE]

Păstrarea evidenței tranzacțiilor

(1) De îndată după executarea ordinului unui client sau, în cazul firmelor de investiții care transmit comenzile unei alte persoane pentru executare, de îndată după primirea confirmării că respectivul ordin a fost executat, firmele de investiții înregistrează următoarele informații detaliate privind tranzacția în cauză:

- (a) numele sau altă denumire a clientului;
- (b) informațiile detaliate menționate în anexa I tabelul 1 punctele 2, 3, 4, 6 și 16-21;
- (c) prețul total, ca produs al prețului unitar și al cantității;

- (d) natura tranzacției, în cazul în care este alta decât de cumpărare sau vânzare;
 - (e) persoana fizică care a executat tranzacția sau care este responsabilă pentru executare.
- (2) În cazul în care o firmă de investiții transmite ordinul unei alte persoane pentru executare, firma de investiții înregistrează de îndată următoarele informații după ce a transmis ordinul:
- (a) numele sau altă denumire a clientului al cărui ordin a fost transmis;
 - (b) numele sau altă denumire a persoanei căreia i s-a transmis ordinul;
 - (c) termenii ordinului transmis;
 - (d) data și ora exactă la care a fost transmis ordinul.

Capitolul III

RAPORTAREA TRANZACȚIILOR

Articolul 9

[Articolul 25 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 2004/39/CE]

Stabilirea celei mai relevante piețe din punct de vedere al lichidității

- (1) Cea mai relevantă piață din punct de vedere al lichidității pentru un instrument financiar care este admis la tranzacționare pe o piață reglementată, denumită în continuare „cea mai relevantă piață”, se stabilește în conformitate cu alineatele (2)-(8).
- (2) În cazul unei acțiuni sau al altei valori mobiliare transferabile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (a) din Directiva 2004/39/CE sau al unei unități într-un organism de plasament colectiv, cea mai relevantă piață este statul membru în care acțiunea sau unitatea respectivă a fost pentru prima dată admisă la tranzacționare pe o piață reglementată.
- (3) În cazul unei obligațiuni sau al altei valori mobiliare transferabile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (b) din Directiva 2004/39/CE sau al unui instrument de pe piața monetară care, în fiecare dintre cazuri, este emis de o filială, în sensul celei de-a șaptea Directive 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate¹, care aparține unei entități cu sediul social într-un stat membru, cea mai relevantă piață este statul membru în care se află sediul social al firmei-mamă.
- (4) În cazul unei obligațiuni sau al altei valori mobiliare transferabile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (b) din Directiva 2004/39/CE sau al unui instrument de pe piața monetară care, în fiecare dintre cazuri, este emis de un emitent comunitar și care nu intră sub incidența alineatului (3) din prezentul articol, cea mai relevantă piață este statul membru în care se află sediul social al emitentului.

¹ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

(5) În cazul unei obligațiuni sau al altei valori mobiliare transferabile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (b) din Directiva 2004/39/CE sau al unui instrument de pe piața monetară care, în fiecare dintre cazuri, este emis de un emitent dintr-o țară terță și care nu intră sub incidența alineatului (3) din prezentul articol, piața cea mai relevantă este statul membru în care valoarea mobilă în cauză a fost pentru prima dată admisă la tranzacționare pe o piață reglementată.

(6) În cazul unui contract derivat sau al unui contract financiar pentru diferențe sau al unei valori mobiliare transferabile care face obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (c) din Directiva 2004/39/CE, piața cea mai relevantă este:

(a) în cazul în care valoarea mobilă suport este o acțiune sau altă valoare mobilă transferabilă care face obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (a) din Directiva 2004/39/CE, care este admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, statul membru considerat a fi piața cea mai relevantă din punct de vedere al lichidității pentru valoarea mobilă suport, în conformitate cu alineatul (2);

(b) în cazul în care valoarea mobilă suport este o obligațiune sau altă valoare mobilă transferabilă care face obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (b) din Directiva 2004/39/CE sau un instrument de pe piața monetară care este admis (admisă) la tranzacționare pe o piață reglementată, statul membru considerat a fi piața cea mai relevantă din punct de vedere al lichidității pentru valoarea mobilă suport în cauză, în conformitate cu alineatul (3), (4) sau (5);

(c) în cazul în care valoarea mobilă suport este un indice compus din acțiuni, toate fiind tranzacționate pe o anumită piață reglementată, statul membru în care se află piața reglementată.

(7) În cazurile care nu fac obiectul alineatelor (2)-(6), piața cea mai relevantă este statul membru în care se află piața reglementată care a admis pentru prima dată la tranzacționare valoarea mobilă transferabilă sau contractul derivat sau contractul financiar pentru diferențe.

(8) În cazul în care un instrument financiar care face obiectul alineatului (2), (5) sau (7), sau instrumentul financiar suport al unui instrument financiar care face obiectul alineatului (6) și pentru care este relevant unul dintre alineatul (2), (5) sau (7), a fost admis pentru prima dată la tranzacționare pe mai multe piețe reglementate în același timp, iar toate piețele reglementate în cauză se află în același stat membru de origine, atunci statul membru respectiv reprezintă piața cea mai relevantă.

În cazul în care piețele reglementate respective nu se află în același stat membru de origine, piața cea mai relevantă din punct de vedere al lichidității pentru instrumentul respectiv este piața pe care valoarea tranzacțiilor pentru instrumentul respectiv este cea mai mare.

Pentru a putea stabili piața cea mai relevantă în cadrul căreia valoarea tranzacțiilor pentru instrumentul respectiv este cea mai mare, fiecare autoritate competentă care a autorizat una dintre piețele reglementate în cauză calculează valoarea tranzacțiilor pentru instrumentul respectiv pe piața în cauză pentru anul calendaristic precedent, cu condiția ca instrumentul să fi fost admis la tranzacționare la începutul anului respectiv.

În cazul în care valoarea tranzacțiilor pentru instrumentul financiar în cauză nu poate fi calculată datorită datelor insuficiente sau inexistente, iar emitentul are sediul social într-un stat membru, atunci piața cea mai relevantă este piața statului membru în care se află sediul social al emitentului.

Cu toate acestea, în cazul în care emitentul nu are sediul social într-un stat membru, piața cea mai relevantă pentru respectivul instrument financiar este piața pe care valoarea tranzacțiilor pentru categoria din care face parte instrumentul respectiv este cea mai mare. Pentru a putea stabili respectiva piață, fiecare autoritate competentă care a autorizat una dintre piețele reglementate în cauză calculează valoarea tranzacțiilor pentru instrumentele din aceeași categorie pe piața în cauză pentru anul calendaristic precedent.

Categoriile relevante de instrumente financiare sunt următoarele:

- (a) acțiuni;
- (b) obligațiuni sau alte tipuri de titluri de creanță;
- (c) orice alte instrumente financiare.

Articolul 10

[Articolul 25 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 2004/39/CE]

Stabilirea alternativă a celei mai relevante piețe din punct de vedere al lichidității

- (1) În luna ianuarie a fiecărui an, o autoritate competentă poate notifica autorității competente relevante pentru un anumit instrument financiar intenția sa de a contesta stabilirea celei mai relevante piețe a respectivului instrument financiar, în conformitate cu articolul 9.
- (2) În termen de patru săptămâni de la trimiterea notificării, ambele autorități calculează valoarea tranzacțiilor pentru respectivul instrument financiar pe piețele în cauză, pe perioada anului calendaristic precedent.

În cazul în care rezultatele calculelor indică faptul că valoarea tranzacțiilor este mai mare pe piața autorității competente contestată, atunci piața respectivă este considerată cea mai relevantă piață pentru instrumentul financiar în cauză. În cazul în care instrumentul financiar respectiv este de tipul celor menționate la articolul 9 alineatul (6) litera (a) sau (b), atunci piața respectivă este, de asemenea, cea mai relevantă piață pentru orice contract derivat sau contract financiar pentru diferențe sau valoare mobilă transferabilă care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 18 litera (c) din Directiva 2004/39/CE și față de care instrumentul financiar în cauză este un activ suport.

Articolul 11

[Articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE]

Lista instrumentelor financiare

Autoritatea competentă relevantă pentru unul sau mai multe instrumente financiare se asigură că se întocmește și se actualizează permanent o listă cu respectivele instrumente financiare. Respectiva listă se pune la dispoziția unicei autorități competente pe care fiecare stat membru

o desemnează ca punct de contact, în conformitate cu articolul 56 din Directiva 2004/39/CE. Lista respectivă se pune pentru prima dată la dispoziție în prima zi de tranzacționare în luna iunie 2007.

Pentru a sprijini autoritățile competente în respectarea dispozițiilor primului paragraf, fiecare piață reglementată prezintă autorității competente din statul membru de origine, în format electronic și standardizat, date de identificare de referință pentru fiecare instrument financiar admis la tranzacționare. Aceste informații sunt prezentate pentru fiecare instrument financiar înainte de începerea tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar. Autoritatea competentă din statul membru de origine se asigură că datele sunt transmise autorității competente relevante pentru instrumentul financiar în cauză. Datele de referință sunt actualizate de fiecare dată când apar modificări ale datelor referitoare la un anumit instrument. Se poate deroga de la cerințele menționate la prezentul paragraf, în cazul în care autoritatea competentă relevantă pentru instrumentul financiar în cauză obține datele de referință prin alte mijloace.

Articolul 12

[Articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2004/39/CE]

Canale de raportare

(1) Rapoartele privind tranzacțiile cu instrumente financiare se întocmesc în format electronic, cu excepția situațiilor excepționale, atunci când se pot efectua pe un suport diferit de cel electronic care permite stocarea informațiilor astfel încât autoritățile competente le pot accesa pentru referințe ulterioare, iar metodele de întocmire a rapoartelor respective îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) asigură securitatea și confidențialitatea datelor raportate;
- (b) prevăd mecanisme de identificare și corectare a erorilor dintr-un raport privind tranzacțiile;
- (c) prevăd mecanisme de autentificare a sursei raportului respectiv;
- (d) includ măsuri adecvate de precauție pentru a permite reluarea rapidă a raportării în cazul unei defecțiuni a sistemului;
- (e) sunt capabile să comunice informațiile solicitate în conformitate cu articolul 13 în formatul solicitat de autoritatea competentă și în conformitate cu prezentul alineat, în termenul prevăzut la articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE.

(2) În sensul articolului 25 alineatul (5) din Directiva 2004/39/CE, autoritatea competentă aprobă un sistem de confruntare a ordinelor sau de raportare, în cazul în care mecanismele prevăzute de sistem pentru raportarea tranzacțiilor respectă dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol și fac obiectul monitorizării efectuate de o autoritate competentă în vederea conformității permanente.

Articolul 13

[Articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE]

Conținutul rapoartelor privind tranzacțiile

(1) Rapoartele privind tranzacțiile menționate la articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE conțin informațiile menționate de tabelul 1 din anexa I la prezentul regulament, care sunt relevante pentru categoria de instrument financiar în cauză și despre care autoritatea competentă declară că nu se află deja în posesia sa sau că nu îi este accesibil din alte surse.

(2) Pentru identificarea contrapărții la tranzacție, care poate fi o piață reglementată, un MTF sau o altă contraparte centrală, după cum se specifică în tabelul 1 din anexa I, fiecare autoritate competentă publică o listă a codurilor de identificare a piețelor reglementate și a MTF pentru care, în fiecare caz, este autoritate competentă a statului membru de origine, precum și a codurilor de identificare a oricărei entități care funcționează în calitate de contraparte centrală pentru respectivele piețe reglementate și MTF.

(3) Statele membre pot solicita rapoarte întocmite în conformitate cu articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE care să conțină informații suplimentare privind tranzacțiile în cauză, pe lângă informațiile menționate în tabelul 1 din anexa I, în măsura în care respectivele informații sunt necesare autorității competente pentru a putea monitoriza activitățile firmelor de investiții, astfel încât să se asigure că respectivele firme acționează onest, echitabil și profesionist și într-un mod care promovează integritatea pieței, cu condiția respectării unuia dintre următoarele criterii:

(a) instrumentul financiar care face obiectul raportului are caracteristici care sunt specifice unui instrument din categoria respectivă și la care informațiile din tabelul respectiv nu fac referire;

(b) metodele de tranzacționare care sunt specifice locului de tranzacționare în care s-a efectuat tranzacția au caracteristici la care informațiile din tabelul respectiv nu fac referire.

(4) Statele membre pot solicita, de asemenea, un raport privind o tranzacție, întocmit în conformitate cu articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE pentru a identifica clienții în numele cărora firma de investiții a efectuat tranzacția respectivă.

Articolul 14

[Articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE]

Schimbul de informații privind tranzacțiile

(1) Autoritățile competente stabilesc măsurile necesare pentru a se asigura că informațiile primite în conformitate cu articolul 25 alineatele (3) și (5) din Directiva 2004/39/CE sunt puse la dispoziția următoarelor autorități:

(a) autorității competente relevante pentru instrumentul financiar în cauză;

(b) în cazul sucursalelor, autorității competente care a autorizat firma de investiții care oferă informații, fără a aduce atingere dreptului acesteia de a renunța la informațiile în cauză în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE;

(c) oricărei alte autorități competente care solicită informațiile pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor sale de supraveghere, în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE.

(2) Informațiile care urmează a fi puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) conțin informațiile menționate în tabelele 1 și 2 din anexa I.

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziție fără întârziere.

Începând cu 1 noiembrie 2008, informațiile respective sunt puse la dispoziție până la încheierea următoarei zile lucrătoare a autorității competente care a primit informațiile sau cererea, de la data la care autoritatea competentă a primit informațiile sau cererea.

(4) Autoritățile competente coordonează:

(a) elaborarea și stabilirea procedurilor de schimb de informații privind tranzacțiile între autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/39/CE și ale prezentului regulament;

(b) îmbunătățirea ulterioară a procedurilor.

(5) Înainte de 1 februarie 2007, autoritățile competente informează Comisia care, la rândul ei, informează Comitetului European privind Valorile Mobiliare, cu privire la elaborarea procedurilor care trebuie stabilite în conformitate cu alineatul (1).

Autoritățile competente informează, de asemenea, Comisia care, la rândul ei informează Comitetul European privind Valorile Mobiliare cu privire la propunerile de modificare semnificativă a respectivelor proceduri.

Articolul 15

[Articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE]

Cerere de cooperare și schimb de informații

(1) În cazul în care o autoritate competentă dorește să solicite unei alte autorități competente furnizarea sau schimbul de informații în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE, respectiva autoritate înaintează celeilalte autorități competente o cerere scrisă care conține date suficiente pentru a-i permite să furnizeze informațiile solicitate.

Cu toate acestea, în caz de urgență, cererea poate fi transmisă oral, cu condiția ca ulterior să fie confirmată în scris.

Autoritatea competentă care primește cererea, confirmă cu promptitudine primirea.

(2) În cazul în care autoritatea competentă căreia i se adresează cererea deține informațiile solicitate în conformitate cu alineatul (1), atunci respectiva autoritate transmite neîntârziat informațiile solicitate autorității care a formulat cererea.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea competentă căreia i se adresează cererea nu deține sau nu controlează informațiile solicitate, atunci respectiva autoritate ia de îndată măsurile necesare pentru a obține informațiile respective și pentru a se conforma pe deplin cererii. Autoritatea competentă în cauză comunică, de asemenea, autorității competente care a formulat cererea, motivele pentru care nu a trimis de îndată informațiile solicitate.

Articolul 16

[Articolul 56 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE]

Determinarea importanței considerabile a tranzacțiilor unei piețe reglementate într-un stat membru gazdă

Tranzacțiile unei piețe reglementate într-un stat membru gazdă sunt considerate a avea o importanță considerabilă pentru funcționarea pieței valorilor mobiliare și pentru protecția investitorilor din statul în cauză, cu condiția respectării unuia dintre următoarele criterii:

- (a) statul membru gazdă a fost anterior statul membru de origine al pieței reglementate în cauză;
- (b) piața reglementată în cauză a dobândit prin fuziune, preluare sau altă formă de transfer activitățile unei piețe reglementate care a avut sediul social sau sediul central în statul membru gazdă.

Capitolul IV

TRANSPARENȚA PIEȚEI

SECȚIUNEA 1

Transparența pre-tranzacționare pentru piețele reglementate și MTF

Articolul 17

(Articolele 29 și 44 din Directiva 2004/39/CE)

Obligațiile privind transparența pretranzacționare

- (1) O firmă de investiții sau un operator de piață care administrează un MTF sau o piață reglementată, publică informațiile prevăzute la alineatele (2)-(6) pentru fiecare acțiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, tranzacționată în unul dintre sistemele administrate de respectiva firmă sau de respectivul operator și menționată de tabelul 1 din anexa II tabelul 1.
- (2) În cazul în care una dintre entitățile menționate la alineatul (1) administrează un sistem de tranzacționare sub formă de registru de ordine cu licitație continuă, atunci respectiva entitate publică în mod continuu, pentru fiecare acțiune menționată la alineatul (1), pe parcursul orarului obișnuit de tranzacționare, numărul total de ordine și acțiuni pe care le reprezintă ordinele respective la fiecare nivel de preț, pentru cele mai bune cinci oferte și cele mai bune cinci cereri.
- (3) În cazul în care una dintre entitățile menționate la alineatul (1) administrează un sistem de tranzacționare pe bază de cotații, atunci respectiva entitate publică în mod continuu, pentru fiecare acțiune menționată la alineatul (1), pe parcursul orarului obișnuit de tranzacționare, cele mai bune cinci oferte și cele mai bune cinci cereri ale fiecărui formator de piață pentru acțiunea respectivă, împreună cu valorile aferente prețurilor respective.

Cotațiile publicate sunt acelea care reprezintă angajamente ferme de cumpărare și vânzare de acțiuni și care indică prețul și volumul de acțiuni la care formatorii de piață înregistrați sunt dispuși să cumpere sau să vândă.

Cu toate acestea, în condiții excepționale de piață, prețurile indicative sau unilaterale sunt permise numai pentru o perioadă limitată.

(4) În cazul în care una dintre entitățile menționate la alineatul (1) administrează un sistem de tranzacționare cu licitație periodică, atunci respectiva entitate publică în mod continuu, pentru fiecare acțiune menționată la alineatul (1), pe parcursul orarului obișnuit de tranzacționare, prețul care ar corespunde cel mai bine algoritmului de tranzacționare al sistemului și valoarea care ar putea fi realizată la prețul respectiv de participanții la sistemul respectiv.

(5) În cazul în care una dintre entitățile menționate la alineatul (1) administrează un sistem de tranzacționare care nu intră în întregime sub incidența alineatului (2) sau (3) sau (4), fie datorită faptului că este un sistem hibrid care face obiectul mai multor alineate, fie deoarece procesul de determinare a prețului este de altă natură, atunci respectiva entitate menține un nivel de transparență pre-tranzacționare care asigură publicarea informațiilor adecvate privind nivelul prețurilor ordinelor sau cotațiilor pentru fiecare acțiune menționată la alineatul (1), precum și nivelul interesului de tranzacționare pentru respectiva acțiune.

Se publică, în special, cele mai bune cinci oferte și cele mai bune cinci cereri și/sau cotațiile bilaterale ale fiecărui formator de piață pentru respectiva acțiune, în măsura în care caracteristicile mecanismelor de determinare a prețurilor permit acest lucru.

(6) În tabelul 1 din anexa II se află un rezumat al informațiilor care trebuie publicate în conformitate cu alineatele (2)-(5).

Articolul 18

[Articolul 29 alineatul (2) și articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE]

Derogări bazate pe modelul pieței și tipul ordinului sau tranzacției

(1) În conformitate cu articolul 29 alineatul (2) și cu articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE, autoritățile competente pot acorda derogări sistemelor administrate de un MTF sau de o piață reglementată, în cazul în care sistemele respective respectă unul dintre următoarele criterii:

(a) trebuie să aibă la bază o metodologie de tranzacționare prin care prețul se stabilește în conformitate cu prețul de referință generat de un alt sistem, iar prețul respectiv de referință este publicat pe scară largă și este considerat, în general, de participanții de pe piață ca fiind un preț de referință fiabil;

(b) înregistrează tranzacțiile negociate, fiecare dintre acestea respectând următoarele criterii:

(i) tranzacția este efectuată la valoarea curentă ponderată sau în limitele acestei valori, astfel cum reiese din registrul de ordine sau din valoarea cotațiilor formatorilor de piață ai pieței reglementate sau ai MTF care administrează sistemul respectiv sau, în cazul în care acțiunea nu este tranzacționată în mod continuu, în limitele procentajului unui preț adecvat de referință, acest procentaj și acest preț fiind stabilite în prealabil de operatorul sistemului;

(ii) tranzacția face obiectul altor condiții decât prețul curent de pe piață al acțiunii.

În sensul literei (b), celelalte condiții menționate de normele pieței reglementate sau ale MTF pentru un astfel de tip de tranzacție, trebuie, de asemenea, să fi fost respectate.

În cazul sistemelor care îndeplinesc alte funcții decât cele menționate la litera (a) sau (b), derogarea nu se aplică respectivelor funcții.

(2) Derogările prevăzute la articolul 29 alineatul (2) și articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE, pe baza tipului de ordine, se acordă numai pentru ordinele deținute într-un sistem de gestionare a ordinelor utilizat de piața reglementată sau de MTF, în așteptarea divulgării respectivelor ordine pe piață.

Articolul 19

[Articolul 29 alineatul (2) și articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE]

Referiri la tranzacția negociată

În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (b), o tranzacție negociată desemnează o tranzacție care implică membri sau participanți ai unei piețe reglementate sau ai unui MTF, care este negociată în particular, dar este executată în cadrul pieței reglementate sau al MTF și în cazul în care membrul sau participantul în cauză își asumă una dintre următoarele sarcini:

- (a) tranzacționează în cont propriu cu alt membru sau participant care acționează în contul unui client;
- (b) tranzacționează cu alt membru sau participant, ambii executând ordine în cont propriu;
- (c) acționează atât în contul cumpărătorului, cât și în contul vânzătorului;
- (d) acționează în contul cumpărătorului, în timp ce alt membru sau participant acționează în contul vânzătorului;
- (e) tranzacționează în cont propriu ordinul unui client.

Articolul 20

[Articolul 29 alineatul (2), articolul 44 alineatul (2) și articolul 27 alineatul (1) al cincilea paragraf din Directiva 2004/39/CE]

Derogări privind tranzacțiile de dimensiuni mari

Un ordin se consideră a avea o dimensiune mare în comparație cu dimensiunea normală pe piață, în cazul în care este egal sau mai mare ca dimensiune în raport cu dimensiunea minimă a ordinului menționată de tabelul 2 din anexa II. Pentru a stabili dacă un anumit ordin este de dimensiuni mari în comparație cu dimensiunea normală pe piață, atunci toate acțiunile admise la tranzacționare pe o piață reglementată se clasifică în funcție de valoarea medie zilnică a tranzacțiilor, care se calculează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 33.

SECȚIUNEA 2

Transparența pre-tranzacționare pentru operatorii independenți

Articolul 21

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Directiva 2004/39/EC]

Criterii prin care se stabilește dacă o firmă de investiții este operator independent

(1) În cazul în care tranzacționează în cont propriu, executând ordine ale clienților în afara unei piețe reglementate sau a unui MTF, o firmă de investiții este considerată operator independent, cu condiția îndeplinirii următoarelor criterii care indică faptul că firma desfășoară respectiva activitate în mod organizat, frecvent și sistematic:

(a) activitatea respectivă are un rol comercial semnificativ pentru firmă și se desfășoară în conformitate cu norme și proceduri nediscreționare;

(b) activitatea este desfășurată de personal sau prin intermediul unui sistem tehnic automatizat căruia i s-a atribuit această sarcină, indiferent dacă personalul în cauză sau sistemul respectiv sunt utilizate exclusiv pentru acest scop;

(c) activitatea este accesibilă clienților în mod periodic sau continuu.

(2) O firmă de investiții își pierde calitatea de operator independent pentru una sau mai multe acțiuni, în cazul în care încetează să mai desfășoare activitatea menționată la alineatul (1) privind respectivele acțiuni, cu condiția să comunice în prealabil intenția de a înceta activitatea respectivă, folosind aceleași canale de comunicare pe care le folosește pentru a-și publica cotațiile sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, folosind un canal de comunicare care este accesibil în egală măsură clienților săi și altor participanți pe piață.

(3) Activitatea de tranzacționare în cont propriu prin executarea ordinelor clienților nu se consideră a fi o activitate organizată, frecventă și sistematică, în cazul în care se aplică următoarele condiții:

(a) activitatea se desfășoară *ad hoc*, bilateral și neregulat cu contrapărți en gros, în cadrul unor relații comerciale care sunt caracterizate prin tranzacții cu o valoare superioară dimensiunii standard a pieței;

(b) tranzacțiile se desfășoară în afara sistemelor utilizate în mod obișnuit de firma în cauză pentru activitățile pe care le desfășoară în calitate de operator independent.

(4) Fiecare autoritate competentă asigură întocmirea și publicarea unei liste a tuturor operatorilor independenți, autorizați în calitate de firme de investiții cu privire la acțiunile admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Autoritatea competentă actualizează lista cel puțin o dată pe an.

Lista respectivă se pune la dispoziția Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare. Lista se consideră publicată atunci când Comitetul European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare o publică în conformitate cu articolul 34 alineatul (5).

Articolul 22

(Articolul 27 din Directiva 2004/39/CE)

Stabilirea acțiunilor lichide

(1) Se consideră că o acțiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată are o piață lichidă, în cazul în care acțiunea respectivă este tranzacționată zilnic, cu o variație liberă egală sau mai mare de 500 de MEUR, și respectă una dintre următoarele condiții:

- (a) numărul mediu zilnic de tranzacții cu acțiunea respectivă nu este mai mic de 500;
- (b) valoarea medie zilnică a tranzacțiilor pentru acțiunea respectivă nu este mai mică de 2 MEUR.

Cu toate acestea, un stat membru poate menționa printr-un aviz că ambele condiții menționate se aplică pentru acțiunile pentru care statul respectiv reprezintă piața cea mai relevantă. Avizul respectiv se publică.

(2) Un stat membru poate specifica numărul minim de acțiuni lichide pentru statul respectiv. Numărul minim de acțiuni lichide nu este mai mare de cinci. Mențiunea respectivă se publică.

(3) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (1), un stat membru reprezintă piața cea mai relevantă pentru un număr de acțiuni lichide mai mic decât numărul minim specificat în conformitate cu alineatul (2), atunci autoritatea competentă a statului membru respectiv poate desemna una sau mai multe acțiuni lichide suplimentare, cu condiția ca numărul total de acțiuni considerate, prin urmare, acțiuni lichide pentru care statul membru respectiv este cea mai relevantă piață, să nu depășească numărul minim stabilit de statul membru în cauză.

Autoritatea competentă desemnează acțiunile lichide suplimentare în ordinea succesivă descrescătoare, în funcție de valoarea medie zilnică ală tranzacțiilor pentru acțiunile pentru care reprezintă autoritatea competentă relevantă și care sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și sunt tranzacționate zilnic.

(4) În sensul alineatului (1) primul paragraf, calcularea variației libere a unei acțiuni exclude deținerile care depășesc 5 % din totalul drepturilor de vot ale emitentului, cu excepția cazului în care deținerea respectivă este deținută de un organism de plasament colectiv sau de un fond de pensii.

Drepturile de vot se calculează pe baza tuturor acțiunilor cărora drepturile de vot le sunt atașate, chiar în cazul în care exercitarea unui astfel de drept se suspendă.

(5) Se consideră că o acțiune nu are o piață lichidă în sensul articolului 27 din Directiva 2004/39/CE înainte de șase săptămâni de la prima sa admitere la tranzacționare pe o piață reglementată, în cazul în care quantumul estimat al capitalizării totale a pieței acțiunii respective la începutul primei zile de tranzacționare după admitere este mai mic de 500 de MEUR, în conformitate cu dispozițiile articolului 33 alineatul (3).

(6) Fiecare autoritate competentă asigură întocmirea și publicarea unei liste a tuturor acțiunilor lichide pentru care reprezintă autoritatea competentă relevantă.

Autoritatea competentă actualizează lista cel puțin o dată pe an.

Lista respectivă se pune la dispoziția Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare. Lista se consideră publicată atunci când Comitetul European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare o publică în conformitate cu articolul 34 alineatul (5).

Articolul 23

[Articolul 27 alineatul (1) paragraful al patrulea din Directiva 2004/39/CE]

Dimensiunea standard a pieței

Pentru a stabili dimensiunea standard a pieței pentru acțiuni lichide, acțiunile în cauză se clasifică în categorii diferite, în funcție de valoarea medie a ordinelor executate în conformitate cu tabelul 3 din anexa II.

Articolul 24

[Articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE]

Cotațiile care reflectă condițiile predominante ale pieței

Pentru fiecare acțiune lichidă pentru care este operator independent, operator independent în cauză pune la dispoziție următoarele:

- (a) una sau mai multe cotații similare ca preț cotațiilor comparabile pentru aceeași acțiune în locuri diferite de tranzacționare;
- (b) o evidență a prețurilor cotate, păstrată timp de 12 luni sau mai mult, după caz.

Obligația prevăzută la litera (b) nu aduce atingere obligației firmei de investiții în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE de a menține la dispoziția autorității competente, timp de cel puțin 5 ani, datele relevante cu privire la toate tranzacțiile efectuate de firma în cauză.

Articolul 25

[Articolul 27 alineatul (3) paragraful al cincilea și articolul 27 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE]

Executarea ordinelor de către operatorii independenți

(1) În sensul articolului 27 alineatul (3) paragraful al cincilea din Directiva 2004/39/CE, executarea unei tranzacții cu mai multe valori mobiliare se consideră că face parte dintr-o singură tranzacție, în cazul în care respectiva tranzacție este un portofoliu de tranzacționare care include 10 sau mai multe valori mobiliare.

În acest sens, un ordin care face obiectul altor condiții decât prețul curent de pe piață este orice ordin care nu este un ordin de executare a unei tranzacții cu acțiuni la prețul predominant de piață, nici un ordin limită.

(2) În sensul articolului 27 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE, se consideră că numărul sau volumul de ordine depășește în mod considerabil norma, în cazul în care operatorul independent în cauză nu poate executa ordinele respective fără a se expune unui risc excesiv.

Pentru a putea identifica numărul sau volumul de ordine pe care le poate executa fără a se expune unor riscuri excesive, un operator independent elaborează și pune în aplicare, ca parte a propriei politici de gestionare a riscurilor în temeiul articolului 7 din Directiva 2006/73/CE a Comisiei¹, o politică nediscriminatorie care ține seama de valoarea tranzacțiilor, de capitalul pe care firma de investiții îl deține pentru a acoperi riscul pe care îl implică tranzacția respectivă, precum și de condițiile predominante de pe piața pe care funcționează firma în cauză.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul 27 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE, o firmă de investiții își restrânge numărul sau volumul de ordine pe care se obligă să le execute, atunci firma respectivă informează în scris clienții existenți și clienții potențiali cu privire la măsurile luate care garantează că restricțiile respective nu conduc la tratamentul discriminatoriu al clienților.

Articolul 26

[Articolul 27 alineatul (3) paragraful al patrulea din Directiva 2004/39/CE]

Dimensiunea ordinelor clienților obișnuiți

În sensul articolului 27 alineatul (3) paragraful al patrulea din Directiva 2004/39/CE, se consideră că un ordin are o dimensiune mai mare decât dimensiunea normală a ordinului unui client obișnuit în cazul în care depășește 7 500 EUR.

SECȚIUNEA 3

Transparența post-tranzacționare pentru piețele reglementate, MTF și firme de investiții

Articolul 27

(Articolele 28, 30 și 45 din Directiva 2004/39/CE)

Obligația privind transparența post-tranzacționare

(1) Firmele de investiții, piețele reglementate, precum și firmele de investiții și operatorii de piață care administrează un MTF publică următoarele informații referitoare la tranzacțiile cu acțiuni admise la tranzacționare pe piețe reglementate, pe care le-au încheiat în cont propriu sau, în cazul piețelor reglementate sau al MTF, pe care le-au încheiat prin intermediul sistemelor lor:

- (a) datele menționate la punctele 2, 3, 6, 16, 17, 18 și 21 din anexa I tabelul 1;
- (b) indicația că schimbul de acțiuni este determinat de alți factori decât valoarea curentă de piață pentru acțiunea respectivă, după caz;
- (c) indicația că tranzacția a fost negociată, după caz;
- (d) orice modificări ale informațiilor prezentate anterior, după caz.

¹ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

Informațiile respective se publică fie prin referire separată la fiecare tranzacție, fie într-o formă care combină valoarea și prețul tuturor tranzacțiilor cu aceeași acțiune, efectuate la același preț și în același timp.

(2) În mod excepțional, un operator independent are dreptul să utilizeze acronimul „SI” în loc de identificarea locului de tranzacționare menționat la alineatul (1) litera (a), în cazul unei tranzacții cu o acțiune pe care o execută în calitate de operator independent pentru respectiva acțiune.

Operatorul independent poate exercita acest drept atât timp cât pune la dispoziția publicului date agregate trimestriale cu privire la tranzacțiile efectuate în calitate de operator independent pentru respectiva acțiune, pentru ultimul trimestru calendaristic sau pentru o parte dintr-un trimestru calendaristic în care firma a funcționat în calitate de operator independent pentru acțiunea respectivă. Datele respective se pun la dispoziție în termen de o lună de la încheierea fiecărui trimestru calendaristic.

Operatorul independent poate, de asemenea, exercita acest drept în perioada cuprinsă între data menționată la articolul 41 alineatul (2) sau data la care firma devine operator independent pentru o acțiune, în cazul în care această din urmă dată este mai îndepărtată, și data la care trebuie publicate pentru prima dată datele agregate trimestriale privind acțiunea în cauză.

(3) Datele agregate trimestriale menționate la alineatul (2) paragraful al doilea conțin următoarele informații privind acțiunea respectivă, pentru fiecare zi de tranzacționare din trimestrul calendaristic respectiv:

- (a) cel mai mare preț;
- (b) cel mai mic preț;
- (c) prețul mediu;
- (d) numărul total de acțiuni tranzacționate;
- (e) numărul total al tranzacțiilor;
- (f) alte informații relevante, pe care operatorul independent decide să le pună la dispoziție.

(4) În cazul în care tranzacția este executată în afara normelor unei piețe reglementate sau ale unui MTF, una dintre firmele de investiții enumerate în continuare asigură publicarea informațiilor pe baza unui acord încheiat între părți:

- (a) firma de investiții care vinde acțiunea în cauză;
- (b) firma de investiții care acționează sau organizează tranzacția în numele vânzătorului;
- (c) firma de investiții care acționează sau organizează tranzacția în numele cumpărătorului;
- (d) firma de investiții care cumpără acțiunea în cauză.

În absența unui astfel de acord între părți, informațiile sunt publicate de firma de investiții care este stabilită în funcție de ordinea literelor de la (a) la (d), respectiv de prima literă care se aplică pentru cazul respectiv.

Părțile iau toate măsurile necesare pentru a garanta că tranzacția este publicată ca tranzacție unică. În acest sens, se consideră că două tranzacții inverse încheiate în același timp și la același preț cu o singură parte reprezintă o tranzacție unică.

Articolul 28

(Articolele 28, 30 și 45 din Directiva 2004/39/CE)

Publicarea amânată a tranzacțiilor de dimensiuni mari

Se poate aproba publicarea amânată a informațiilor privind tranzacțiile, pe o perioadă care să nu depășească perioada indicată de tabelul 4 din anexa II, în funcție de categoria acțiunii și tranzacției respective, cu condiția ca următoarele criterii să fie respectate:

- (a) tranzacția se încheie între o firmă de investiții care tranzacționează în cont propriu și un client al firmei respective;
- (b) dimensiunea tranzacției este egală sau depășește dimensiunea minimă eligibilă menționată de tabelul 4 din anexa II.

Pentru a stabili dimensiunea minimă eligibilă în sensul literei (b), toate acțiunile admise la tranzacționare pe o piață reglementată se clasifică în funcție de valoarea medie zilnică a tranzacțiilor pentru acțiunile respective, calculat în conformitate cu articolul 33.

SECȚIUNEA 4

Dispoziții comune privind transparența pre și post-tranzacționare

Articolul 29

[Articolul 27 alineatul (3), articolul 28 alineatul (1), articolul 29 alineatul (1), articolul 44 alineatul (1) și articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE]

Publicarea și disponibilitatea datelor privind transparența pre și post-tranzacționare

- (1) Se consideră că o piață reglementată, un MTF sau un operator independent publică informații pre-tranzacționare în mod continuu în timpul orarului obișnuit de tranzacționare, în cazul în care informațiile respective se publică de îndată ce devin disponibile în timpul orarului obișnuit de tranzacționare al pieței reglementate, al MTF sau al operatorului independent în cauză și rămân disponibile până la actualizarea lor.
- (2) Informațiile pre-tranzacționare și post-tranzacționare referitoare la tranzacțiile care se desfășoară în locuri de tranzacționare și în timpul orarului obișnuit de tranzacționare trebuie publicate, pe cât posibil, în timp real. În orice caz, informațiile post-tranzacționare referitoare la tranzacțiile respective se pun la dispoziție în termen de 3 minute de la tranzacția în cauză.
- (3) Informațiile referitoare la un portofoliu de tranzacționare se publică pentru fiecare tranzacție componentă pe cât posibil în timp real, având în vedere necesitatea de a atribui

prețuri fiecărei acțiuni în parte. Fiecare tranzacție componentă se evaluează separat pentru a putea stabili dacă este posibilă publicarea amânată a informațiilor privind tranzacția în cauză, în sensul articolului 28.

(4) Informațiile post-tranzacționare privind tranzacțiile care se desfășoară la un loc de tranzacționare, dar în afara orarului obișnuit de tranzacționare, se publică înainte de deschiderea zilei de tranzacționare pentru locul respectiv, care urmează zilei în care a fost efectuată tranzacția.

(5) În cazul tranzacțiilor care se desfășoară în afara unui loc de tranzacționare, informațiile post-tranzacționare se publică:

(a) în cazul în care tranzacția este efectuată într-o zi de tranzacționare pe cea mai relevantă piață pentru acțiunea respectivă sau în timpul orarului obișnuit de tranzacționare al firmei de investiții, pe cât posibil în timp real. În orice caz, informațiile post-tranzacționare referitoare la tranzacțiile respective se publică în termen de 3 minute de la efectuarea tranzacției în cauză;

(b) în cazurile care nu intră sub incidența literei (a), de îndată după începerea orarului obișnuit de tranzacționare al firmei de investiții sau înainte de deschiderea următoarei zile de tranzacționare pe piața cea mai relevantă a acțiunii respective.

Articolul 30

(Articolele 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE)

Accesul public la informațiile pre și post-tranzacționare

În sensul articolelor 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE și al prezentului regulament, se consideră că informațiile pre și post-tranzacționare se fac publice sau se pun la dispoziția publicului, în cazul în care respectivele informații se pun la dispoziția investitorilor din Comunitate prin intermediul uneia dintre următoarele modalități, în general:

- (a) structurile unei piețe reglementate sau ale unui MTF;
- (b) structurile unui terț;
- (c) metode proprii.

Articolul 31

[Articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2004/39/CE]

Publicarea ordinelor cu limită de preț ale clienților

Se consideră că o firmă de investiții publică ordinele cu limită de preț ale clienților, care nu trebuie executate de îndată, în cazul în care firma respectivă transmite ordinul în cauză unei piețe reglementate sau unui MTF care administrează un sistem de tranzacționare sub formă de registru de ordine sau asigură publicarea ordinului și executarea sa facilă de îndată ce condițiile de piață permit acest lucru.

Articolul 32

[Articolul 22 alineatul (2), articolele 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE]

Proceduri de publicare a informațiilor

Procedurile de publicare a informațiilor, adoptate în sensul articolelor 30 și 31, trebuie să respecte următoarele condiții:

- (a) trebuie să includă toate măsurile corespunzătoare și necesare pentru a garanta că informațiile care urmează a fi publicate sunt fiabile, sunt monitorizate permanent în vederea depistării erorilor și sunt corectate de îndată după depistarea erorilor;
- (b) trebuie să faciliteze consolidarea datelor cu alte date similare din surse diferite;
- (c) trebuie să pună informațiile respective la dispoziția publicului în condiții comerciale nediscriminatorii și la un cost rezonabil.

Articolul 33

(Articolele 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE)

Calcul și estimări pentru acțiunile admise la tranzacționare pe o piață reglementată

(1) Pentru fiecare acțiune care este admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea competentă relevantă pentru acțiunea respectivă asigură efectuarea următoarelor calcule cu privire la acțiunea respectivă, de îndată după încheierea fiecărui an calendaristic:

- (a) valoarea medie zilnică a tranzacțiilor;
- (b) numărul mediu zilnic de tranzacții;
- (c) în cazul acțiunilor care respectă condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (a) sau (b) (după caz), variația liberă la 31 decembrie;
- (d) în cazul unei acțiuni lichide, valoarea medie a ordinelor executate.

Prezentul alineat și alineatul (2) nu se aplică în cazul unei acțiuni pentru prima dată admise la tranzacționare pe o piață reglementată cu patru săptămâni sau mai puțin înainte de încheierea anului calendaristic.

(2) Calcularea valorii medii zilnice a tranzacțiilor, a valorii medii a ordinelor executate și a numărului mediu zilnic de tranzacții ține seama de toate ordinele executate în Comunitate cu privire la acțiunea în cauză în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie a anului precedent, sau, după caz, pe perioada anului în care acțiunea a fost admisă la tranzacționare pe o piață reglementată și nu a fost suspendată de la tranzacționare pe o piață reglementată.

Atunci când se calculează valoarea medie zilnică a tranzacțiilor, valoarea medie a ordinelor executate și numărul mediu zilnic de tranzacții efectuate cu o acțiune, se exclud de la calcul zilele care nu sunt zile de tranzacționare în statul membru al autorității competente relevante pentru acțiunea respectivă.

(3) Înainte de prima admitere a unei acțiuni la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea competentă relevantă pentru acțiunea respectivă asigură furnizarea de estimări

privind valoarea medie zilnică a tranzacțiilor și capitalizarea pieței pentru acțiunea respectivă, existentă la începutul primei zile de tranzacționare și, în cazul în care estimarea capitalizării pieței este egală sau mai mare de 500 de MEUR:

- (a) numărul mediu zilnic de tranzacții și variația liberă pentru acțiunile care respectă condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (a) sau (b) (după caz);
- (b) în cazul unei acțiuni care este estimată a fi acțiune lichidă, valoarea medie a ordinelor executate.

Estimările acoperă perioada de șase săptămâni care urmează admiterii la tranzacționare sau sfârșitul perioadei respective, după caz, și țin seama de istoricul tranzacționării acțiunii respective, precum și de acțiunile considerate a avea caracteristici similare.

(4) După prima admitere a unei acțiuni la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea competentă relevantă pentru acțiunea respectivă asigură calcularea cifrelor menționate la alineatul (1) literele (a)-(d) pentru acțiunea respectivă, folosind date privind tranzacțiile efectuate în primele patru săptămâni, ca și cum o referire la data de 31 decembrie menționată la alineatul (1) litera (c) ar fi o referire la încheierea primelor patru săptămâni de tranzacționare, de îndată ce datele sunt disponibile și, în orice caz, înainte de încheierea perioadei de șase săptămâni menționată la articolul 22 alineatul (5).

(5) Pe parcursul unui an calendaristic, autoritățile competente relevante asigură reexaminarea și, după caz, recalcularea valorii medii zilnice a tranzacțiilor, a valorii medii a ordinelor executate, a numărului mediu zilnic al tranzacțiilor și a variației libere, ori de câte ori apar modificări privind acțiunea respectivă sau emitentul acesteia, care influențează în mod semnificativ și durabil calculele precedente.

(6) Calculele menționate la alineatele (1)-(5), care urmează să fie publicate în prima zi de tranzacționare din luna martie 2009 sau înainte de această dată, se fac pe baza datelor referitoare la piața (piețele) reglementată (reglementate) a (ale) statului membru care reprezintă piața cea mai relevantă din punct de vedere al lichidității pentru acțiunea în cauză. În acest sens, tranzacțiile negociate în sensul articolului 19 se exclud de la calcule.

Articolul 34

(Articolele 27, 28, 29, 30, 44 și 45 din Directiva 2004/39/CE)

Publicarea și efectul rezultatelor calculelor și estimărilor solicitate

(1) În prima zi de tranzacționare a lunii martie a fiecărui an, fiecare autoritate competentă asigură, în cazul fiecărei acțiuni pentru care reprezintă autoritatea competentă relevantă și care a fost admisă la tranzacționare pe o piață reglementată la sfârșitul anului calendaristic precedent, publicarea următoarelor informații:

- (a) valoarea medie zilnică a tranzacțiilor și numărul mediu zilnic al tranzacțiilor, calculate în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (2);
- (b) variația liberă și valoarea medie a ordinelor executate, calculate în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (2).

Prezentul alineat nu se aplică în cazul acțiunilor care intră sub incidența articolului 33 alineatele (1) paragraful al doilea.

(2) Rezultatele estimărilor și calculelor solicitate în temeiul articolului 33 alineatul (3), (4) sau (5) se publică de îndată ce este posibil, după încheierea calculului sau estimării.

(3) Se consideră că informațiile menționate la alineatul (1) sau (2) sunt publicate atunci când Comitetul European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare publică informațiile respective în conformitate cu alineatul (5).

(4) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele:

(a) clasificarea bazată pe publicarea menționată la alineatul (1) se aplică o perioadă de 12 luni, începând cu data de 1 aprilie după publicare și până la data de 31 martie a anului următor;

(b) clasificarea bazată pe estimările prevăzute la articolul 33 alineatul (3) se aplică începând cu data primei admiteri la tranzacționare până la încheierea perioadei de șase săptămâni menționate la articolul 22 alineatul (5);

(c) clasificarea bazată pe calculele menționate la articolul 33 alineatul (4) se aplică de la încheierea perioadei de șase săptămâni menționate la articolul 22 alineatul (5) până la:

(i) 31 martie a anului următor, în cazul în care sfârșitul perioadei de șase săptămâni se încadrează în perioada 15 ianuarie – 31 martie (inclusiv) a aceluiași an;

(ii) 31 martie după încheierea perioadei respective, în alte cazuri.

Cu toate acestea, clasificarea bazată pe recalculările menționate la articolul 33 alineatul (5) se aplică de la data publicării și, în cazul în care nu apar recalculări în temeiul articolului 33 alineatul (5), până la data de 31 martie a anului următor.

(5) Pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente sau în numele acestor autorități, Comitetul European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare publică pe website-ul propriu liste actualizate periodic și consolidate cu următoarele informații:

(a) fiecare operator independent pentru o acțiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată;

(b) fiecare acțiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, specificând:

(i) valoarea medie zilnică a tranzacțiilor, numărul mediu zilnic de tranzacții și, în cazul acțiunilor care respectă condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) literele (a) sau (b) (după caz), variația liberă;

(ii) pentru acțiunile lichide, valoarea medie a ordinelor executate și dimensiunea standard a pieței pentru acțiunea respectivă;

(iii) pentru acțiunile lichide care au fost desemnate ca acțiuni lichide suplimentare în conformitate cu articolul 22 alineatul (3), denumirea autorității competente care a făcut desemnarea și

(iv) autoritatea competentă relevantă.

(6) Fiecare autoritate competentă asigură prima publicare a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în prima zi de tranzacționare a lunii iulie 2007, pe baza perioadei de referință 1 aprilie 2006 – 31 martie 2007. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (4), clasificarea bazată pe publicarea în cauză se aplică pe o perioadă de 5 luni cuprinsă între 1 noiembrie 2007 și 31 martie 2008.

Capitolul V

ADMITEREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE LA TRANZACȚIONARE

Articolul 35

[Articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE]

Valori mobiliare transferabile

(1) Se consideră că valorile mobiliare transferabile sunt liber negociabile în sensul articolului 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE, în cazul în care pot fi tranzacționate între părțile la o tranzacție și pot fi transferate ulterior fără restricții și cu condiția ca toate valorile mobiliare din aceeași categorie ca și valoarea mobilă în cauză să fie fungibile.

(2) Valorile mobiliare care fac obiectul unei restricții privind transferul nu sunt considerate liber negociabile, cu excepția cazului în care restricția respectivă nu poate perturba funcționarea pieței.

(3) Valorile mobiliare transferabile care nu sunt achitate integral pot fi considerate liber negociabile, în cazul în care s-au luat măsurile necesare pentru a se asigura că negociabilitatea valorilor mobiliare respective nu este restricționată și că informațiile corespunzătoare privind faptul că valorile mobiliare respective nu sunt achitate integral și implicațiile acestei situații pentru acționari sunt puse la dispoziția publicului.

(4) Atunci când decide dacă să admită sau nu o acțiune la tranzacționare, o piață reglementată care evaluează dacă acțiunea în cauză poate fi tranzacționată în mod echitabil, ordonat și eficient ține seama de următoarele aspecte:

(a) distribuirea acțiunilor respective în rândul publicului;

(b) informații financiare istorice, informații privind emitentul și informații care oferă o imagine de ansamblu a activității care trebuie pregătite în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/71/CE, respectiv informații disponibile sau care vor fi disponibile publicului.

(5) O valoare mobilă transferabilă care este cotate oficial în conformitate cu Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și a cărei cotare nu este suspendată, se consideră a fi liber negociabilă și susceptibilă a fi tranzacționată în mod echitabil, ordonat și eficient.

(6) În sensul articolului 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE, atunci când evaluează dacă o valoare mobilă transferabilă, menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 litera

¹ JO L 184, 6.7.2001, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE.

(c) din directiva respectivă, poate fi tranzacționată în mod echitabil, ordonat și eficient, piața reglementată ține seama, în funcție de natura valorii mobiliare admise, de respectarea următoarelor criterii:

- (a) clauzele valorii mobiliare sunt clare, lipsite de echivoc și permit corelarea prețului valorii mobiliare cu prețul sau o altă măsură valorică a activului suport;
- (b) prețul sau altă măsură valorică a activului suport sunt fiabile și accesibile publicului;
- (c) există informații suficiente la dispoziția publicului, necesare pentru a evalua valoarea mobilă respectivă;
- (d) procedurile de determinare a prețului de decontare a valorii mobiliare garantează că prețul respectiv reflectă în mod corespunzător prețul sau altă măsură valorică a activului suport;
- (e) în cazul în care decontarea valorii mobiliare necesită sau prevede posibilitatea livrării unei valori mobiliare suport sau a unui activ suport în locul decontării în numerar, există proceduri adecvate de decontare și livrare a activului suport, precum și dispoziții corespunzătoare privind obținerea de informații relevante cu privire la activul suport respectiv.

Articolul 36

[Articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE]

Unități ale organismelor de plasament colectiv

(1) Atunci când admite la tranzacționare unități ale unui organism de plasament colectiv, indiferent dacă organismul respectiv a fost sau nu înființat în conformitate cu dispozițiile Directivei 85/611/CEE, o piață reglementată se asigură că organismul de plasament colectiv în cauză respectă sau a respectat procedurile de înregistrare, notificare sau alte proceduri care constituie condiția prealabilă necesară pentru tranzacționarea unităților organismelor de plasament colectiv respective în jurisdicția pieței reglementate.

(2) Fără a aduce atingere Directivei 85/611/CEE sau oricărei alte legislații comunitare sau naționale privind organismele de plasament colectiv, statele membre pot stabili că respectarea cerințelor menționate la alineatul (1) nu constituie o condiție prealabilă necesară pentru admiterea unităților unui organism de plasament colectiv la tranzacționare pe o piață reglementată.

(3) Atunci când evaluează dacă unitățile unui organism deschis de plasament colectiv pot fi tranzacționate în mod echitabil, ordonat și eficient, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE, piața reglementată ține seama de următoarele aspecte:

- (a) distribuirea unităților respective în rândul publicului;
- (b) dacă există mecanisme adecvate de formare de piață sau dacă firma de gestionare a programului prevede mecanisme alternative adecvate pentru investitori de răscumpărare a unităților;
- (c) dacă investitorii sunt informați cu un grad suficient de transparență cu privire la valoarea unităților, prin publicarea periodică a valorii activului net.

(4) Atunci când evaluează dacă unitățile unui organism închis de plasament colectiv pot fi tranzacționate în mod echitabil, ordonat și eficient, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE, piața reglementată ține seama de următoarele aspecte:

- (a) distribuirea unităților respective în rândul publicului;
- (b) dacă investitorii sunt informați cu un grad suficient de transparență cu privire la valoarea unităților, fie prin publicarea de informații privind strategia de investiții a fondului, fie prin publicarea periodică a valorii activului net.

Articolul 37

[Articolul 40 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/39/CE]

Instrumente derivate

(1) Atunci când admit la tranzacționare un instrument financiar inclus într-una dintre categoriile menționate de secțiunea C punctele 4-10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, piețele reglementate verifică respectarea următoarelor condiții:

- (a) clauzele contractului privind instrumentul financiar trebuie să fie clare și lipsite de echivoc și să permită corelarea prețului instrumentului financiar cu prețul sau altă măsură valorică a activului suport;
- (b) prețul sau altă măsură valorică a activului suport trebuie să fie fiabile și accesibile publicului;
- (c) există informații suficiente la dispoziția publicului, necesare pentru a evalua instrumentul derivat respectiv;
- (d) procedurile de determinare a prețului de decontare al contractului trebuie să garanteze că prețul respectiv reflectă în mod corespunzător prețul sau altă măsură valorică a activului suport;
- (e) în cazul în care decontarea instrumentului derivat necesită sau prevede posibilitatea livrării unei valori mobiliare suport sau unui activ suport în locul decontării în numerar, trebuie să existe mecanisme adecvate care să permită participanților pe piață să obțină informații relevante cu privire la activul suport respectiv, precum și proceduri adecvate de decontare și livrare a activului suport.

(2) În cazul în care instrumentele financiare în cauză aparțin uneia dintre categoriile menționate de secțiunea C punctul 5, 6, 7 sau 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, alineatul (1) litera (b) nu se aplică în cazul respectării următoarelor condiții:

- (a) contractul privind instrumentul financiar trebuie să prevadă un mijloc de comunicare pe piață sau prin care să permită pieței să evalueze prețul sau altă măsură valorică a activului suport, în cazul în care prețul sau altă măsură valorică nu sunt disponibile publicului prin alte modalități;
- (b) piața reglementată trebuie să se asigure că există mecanisme adecvate de supraveghere pentru a monitoriza tranzacționarea și decontarea instrumentelor financiare în cauză;

(c) piața reglementată trebuie să garanteze că decontarea și livrarea, indiferent dacă este vorba de livrare fizică sau decontare în numerar, pot fi realizate în conformitate cu clauzele contractuale privind instrumentele financiare în cauză.

Capitolul VI

INSTRUMENTE FINANCIARE DERIVATE

Articolul 38

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2004/39/CE]

Caracteristicile altor instrumente financiare derivate

(1) În sensul secțiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, se consideră că un contract care nu este contract spot în sensul alineatului (2) din prezentului articol și nu intră sub incidența alineatului (4) are caracteristicile altor instrumente financiare derivate și nu are scopuri comerciale, în cazul în care respectă următoarele condiții:

- (a) îndeplinește unul dintre următoarele criterii:
 - (i) se negociază în cadrul unui sistem de tranzacționare dintr-o țară terță, care îndeplinește o funcție similară unei piețe reglementate sau unui MTF;
 - (ii) contractul respectiv trebuie în mod expres negociat pe o piață reglementată, un MTF sau un sistem de tranzacționare analog dintr-o țară terță sau face obiectul normelor unei astfel de piețe sau ale unui astfel de sistem;
 - (iii) contractul respectiv trebuie în mod expres să fie echivalent unui contract negociat pe o piață reglementată, un MTF sau un sistem de tranzacționare analog dintr-o țară terță;
- (b) contractul este compensat de o casă de compensare sau de o altă entitate care are funcții similare cu cele ale unei contrapărți centrale sau există mecanisme privind plata sau constituirea unei marje cu privire la respectivul contract;
- (c) contractul este standardizat astfel încât, în special, prețul, lotul, termenul de livrare sau alte condiții sunt stabilite, în principal, prin raportare la prețurile publicate periodic, la loturile standard sau la termenele standard de livrare.

(2) În sensul alineatului (1), un contract spot este un contract de vânzare a unei mărfi, a unui activ sau a unui drept, ale cărui clauze prevăd efectuarea livrării în termenele menționate în continuare:

- (a) două zile de tranzacționare;
- (b) perioada acceptată în general pe piața respectivei mărfi, activ sau drept ca perioadă standard de livrare.

Cu toate acestea, un contract nu este contract spot în cazul în care, indiferent de clauzele sale explicite, există o înțelegere între părțile contractuale ca livrarea activului suport să se amâne și să nu se efectueze în termenul menționat la primul paragraf.

(3) În sensul secțiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, se consideră că un contract derivat privind un activ suport menționat de secțiunea respectivă sau la articolul 39 are caracteristicile altor instrumente financiare derivate, în cazul în care se respectă una dintre următoarele condiții:

(a) contractul respectiv este decontat în numerar sau poate fi decontat în numerar, la dorința uneia sau a mai multora dintre părți, din alte motive decât neîndeplinirea obligațiilor sau alt caz de reziliere;

(b) contractul în cauză se negociază pe o piață reglementată sau un MTF;

(c) condițiile prevăzute la alineatul (1) sunt respectate cu privire la contractul respectiv.

(4) În sensul secțiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, se consideră că un contract are scopuri comerciale și nu are caracteristicile altor instrumente financiare derivate în sensul secțiunii C punctele 7 și 10 din anexa respectivă, în cazul în care se încheie cu un operator sau administrator al unei rețele de transmisie și distribuție a energiei, al unui sistem de echilibrare a energiei sau al unei rețele de conducte de alimentare și este necesar pentru echilibrarea ofertei și cererii de energie la un anumit moment.

Articolul 39

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2004/39/CE]

Instrumente financiare derivate în sensul secțiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE

Pe lângă contractele derivate de tipul celor menționate de secțiunea C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, un contract derivat privind unul dintre următoarele elemente intră sub incidența secțiunii respective, în cazul în care respectă criteriile stabilite de secțiunea respectivă și la articolul 38 alineatul (3):

(a) lățimea benzii de telecomunicații;

(b) capacitatea de depozitare a mărfurilor;

(c) capacitatea de transmitere sau de transport a mărfurilor, prin cablu, conducte sau alte mijloace;

(d) o aprobare, credit, licență, drept sau alt activ similar care se află în legătură directă cu furnizarea, distribuția sau consumul de energie provenind din resurse regenerabile;

(e) o variabilă geologică, ecologică sau altă variabilă fizică;

(f) alt activ sau drept de natură fungibilă, altul decât dreptul de primire a unui serviciu, care poate fi transferat;

(g) un indice sau o măsură privind prețul, valoarea sau valoarea tranzacțiilor cu un activ, drept, serviciu sau obligație.

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 40

Reexaminări

(1) Cel puțin o dată la fiecare doi ani și după consultarea Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare, Comisia reexaminează definiția termenului „tranzacție” în sensul prezentului regulament, a tabelelor incluse în anexa II, precum și a criteriilor de stabilire a acțiunilor lichide menționate la articolul 22.

(2) După consultarea Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare, Comisia reexaminează dispozițiile articolelor 38 și 39 privind criteriile prin care se stabilește ce instrumente sunt considerate ca având caracteristicile altor instrumente financiare derivate sau ca având scopuri comerciale sau care intră sub incidența anexei I secțiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, în cazul în care restul criteriilor prevăzute de secțiunea respectivă sunt respectate.

Comisia comunică simultan Parlamentului European și Consiliului că rapoartele sale se întocmesc în conformitate cu articolul 65 alineatul (3) literele (a) și (d) din Directiva 2004/39/CE.

(3) În termen de doi ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament, după consultarea Comitetului European al Reglementatorilor de Valori Mobiliare, Comisia reexaminează tabelul 4 din anexa II și comunică Parlamentului European și Consiliului rezultatele respectivei reexaminări.

Articolul 41

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 noiembrie 2007, cu excepția articolului 11 și a articolului 34 alineatele (5) și (6), care se aplică de la 1 iunie 2007.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 august 2006.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei

—

Anexa I

Tabelul 1

Lista câmpurilor de utilizat în scopul raportării

Denumirea câmpului	Descriere
1. Identificarea firmei care raportează	Cod unic de identificare a firmei care a executat tranzacția.
2. Zi de tranzacționare	Ziua de tranzacționare în care a fost executată tranzacția.
3. Ora de tranzacționare	Ora la care a fost executată tranzacția, exprimată ca oră locală a autorității competente căreia i se comunică executarea tranzacției și fusul orar în care se raportează tranzacția, exprimată ca oră universală coordonată (UTC) +/- ore.
4. Indicator de cumpărare/vânzare	Indică dacă tranzacția a avut ca obiect cumpărarea sau vânzarea din punctul de vedere al firmei de investiții care raportează sau, în cazul unui raport al clientului, din punctul de vedere al clientului.
5. Capacitate de tranzacționare	Indică dacă firma a executat tranzacția: — pe cont propriu (în nume propriu sau în numele unui client); — pe contul și în numele unui client.
6. Identificarea instrumentului	Trebuie să includă: — un cod unic, ales de autoritatea competentă (în cazul în care există) căreia i se prezintă raportul, privind identificarea instrumentului financiar care face obiectul tranzacției; — în cazul în care instrumentul financiar în cauză nu are un cod unic de identificare, raportul trebuie să includă denumirea instrumentului sau, în cazul unui contract derivat, caracteristicile contractului.
7. Tipul codului instrumentului	Tipul codului utilizat pentru identificarea instrumentului.
8. Identificarea instrumentului suport	Identificarea instrumentului care se aplică valorii mobiliare care reprezintă activul suport într-un contract derivat, precum și valoarea mobilă transferabilă care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul (18) litera (c) din Directiva 2004/39/CE.
9. Tipul codului de identificare a instrumentului suport	Tipul codului utilizat pentru identificarea instrumentului suport.
10. Tipul instrumentului	Clasificarea armonizată a instrumentului financiar care face obiectul tranzacției. Descrierea trebuie să precizeze cel puțin dacă instrumentul face parte din una dintre categoriile de vârf menționate de un standard uniform acceptat la nivel internațional privind clasificarea instrumentelor financiare.
11. Data scadenței	Data scadenței unei obligațiuni sau a unei alte forme de titlu de creanță, sau termenul/data scadenței unui contract derivat.
12. Tipul de instrument financiar derivat	Descrierea armonizată a instrumentului derivat ar trebui efectuată în funcție de una dintre categoriile de vârf menționate de un standard uniform acceptat la nivel internațional privind clasificarea instrumentelor financiare.
13. Opțiune de	Precizarea dacă o opțiune sau alt instrument financiar este

vânzare/cumpărare	opțiune de vânzare sau opțiune de cumpărare.
14. Prețul de exercitare	Prețul de exercitare a unei opțiuni sau a altui instrument financiar.
15. Multiplicator de preț	Numărul unităților instrumentului financiar în cauză incluse într-un lot; de exemplu, numărul de instrumente financiare derivate sau valori mobiliare care fac obiectul unui contract.
16. Prețul unitar	Prețul pe valoare mobilă sau contract derivat excluzând comisionul și (după caz) dobânda acumulată. În cazul unui titlu de creanță, prețul poate fi exprimat în moneda respectivă sau ca procent.
17. Unitate de preț	Moneda în care este exprimat prețul. În cazul în care, în cazul unei obligațiuni sau al unei alte forme de titlu de creanță, prețul este exprimat procentual, se include procentajul respectiv.
18. Cantitate	Numărul unităților instrumentului financiar, valoarea nominală a obligațiilor sau numărul contractelor derivate incluse în tranzacție.
19. Unitate de cantitate	Se indică dacă cantitatea reprezintă numărul unităților instrumentului financiar, valoarea nominală a obligațiilor sau numărul contractelor derivate.
20. Contraparte	Identificarea contrapărții la tranzacție. Identificarea cuprinde: <ul style="list-style-type: none"> — în cazul în care contrapartea este o firmă de investiții, codul unic al firmei respective, stabilit de autoritatea competentă (în cazul în care există) căreia i se prezintă raportul; — în cazul în care contrapartea este o piață reglementată, un MTF sau o entitate care acționează în calitate de contraparte centrală, atunci codul unic de identificare armonizat pentru piața respectivă, MTF sau entitatea care acționează în calitate de contraparte centrală a acesteia, specificat în lista publicată de autoritatea competentă a statului membru de origine al entității respective în conformitate cu articolul 13 alineatul (2); — în cazul în care contrapartea nu este o firmă de investiții, o piață reglementată, un MTF sau o entitate care acționează în calitate de contraparte centrală, ar trebui identificată drept „consumator/client” al firmei de investiții care a efectuat tranzacția.
21. Identificarea locului	Identificarea locului unde a fost efectuată tranzacția. Identificarea cuprinde: <ul style="list-style-type: none"> — în cazul în care este vorba despre un loc de tranzacționare: codul unic de identificare armonizat; — în alte cazuri, codul „OTC”.
22. Numărul de referință al tranzacției	Un număr unic de identificare a tranzacției, stabilit de firma de investiții sau un terț care raportează în numele acesteia.
23. Indicator de anulare	Indică dacă tranzacția a fost anulată.

Tabelul 2

Informații suplimentare pentru uzul autorităților competente

Denumirea câmpului	Descriere
1. Identificarea firmei care raportează	În cazul în care codul unic menționat de tabelul 1 din anexa I nu este suficient pentru identificarea contrapărții, autoritățile competente ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a asigura identificarea contrapărții respective.
6. Identificarea instrumentului	Se utilizează codul unic, asupra căruia au convenit toate autoritățile competente și care se aplică pentru instrumentul financiar în cauză.
20. Contraparte	În cazul în care un cod unic sau un cod unic de identificare armonizată menționat de tabelul 1 din anexa I nu este suficient pentru identificarea contrapărții, autoritățile competente ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a garanta identificarea contrapărții respective.

Anexa II

Tabelul 1

Informații care trebuie publicate în conformitate cu articolul 17

Tipul de sistem	Descrierea sistemului	Rezumatul informațiilor care trebuie publicate, în conformitate cu articolul 17
Sistem de tranzacționare sub formă de registru de ordine cu licitație continuă	Un sistem care, prin intermediul unui registru de ordine și al unui algoritm de tranzacționare, funcționează fără intervenție umană și realizează în mod continuu corespondența dintre ordine de vânzare și ordine de cumpărare pe baza celui mai bun preț disponibil.	Numărul total de ordine și acțiuni pe care le reprezintă la fiecare nivel de preț, cel puțin pentru cele mai bune cinci oferte și cele mai bune cinci cereri.
Sistem de tranzacționare pe bază de cotații	Un sistem în cadrul căruia se încheie tranzacții pe baza cotațiilor firmei, care sunt permanent puse la dispoziția participanților, ceea ce necesită ca formatorii de piață să mențină cotațiile la un nivel care să realizează un echilibru între necesitățile membrilor și participanților de a tranzacționa la dimensiuni comerciale și riscul la care aceștia se expun.	Cea mai bună ofertă și cea mai bună cerere în funcție de preț ale fiecărui formator de piață pentru acțiunea respectivă, împreună cu volumele aferente prețurilor respective.
Sistem de tranzacționare cu licitație periodică	Un sistem care realizează corespondența dintre ordine pe baza unei licitații periodice și a unui algoritm de tranzacționare, care funcționează fără intervenție umană.	Prețul la care sistemul de tranzacționare pe bază de licitație ar corespunde cel mai bine algoritmului de tranzacționare și valorii care ar putea eventual fi realizată la prețul

		respectiv.
Sistem de tranzacționare care nu face parte din primele trei categorii	Un sistem hibrid care se încadrează în două sau mai multe dintre primele trei categorii sau un sistem în care procesul de determinare a prețului este diferit de sistemul care se aplică sistemelor care aparțin primelor trei categorii.	Informații adecvate privind nivelul ordinelor sau al cotațiilor și al interesului de tranzacționare; în special, cele mai bune cinci oferte și cele mai bune cinci cereri și/sau cotații bilaterale ale fiecărui formator de piață pentru respectiva acțiune, în cazul în care caracteristicile mecanismului de determinare a prețurilor permite acest lucru.

Tabelul 2

Ordine de dimensiuni mari în comparație cu dimensiunea normală a pieței

(în EUR)

Categorie în funcție de valoarea medie zilnică a tranzacțiilor (VMZ)	VMZ < 500 000	500 000 ≤ VMZ < 1 000 000	1 000 000 ≤ VMZ < 25 000 000	25 000 000 ≤ VMZ < 50 000 000	VMZ ≥ 50 000 000
Dimensiunea minimă a ordinelor de dimensiuni mari, comparativ cu dimensiunea normală a pieței	50 000	100 000	250 000	400 000	500 000

Tabelul 3

Dimensiuni standard ale pieței

(în EUR)

Categorie în funcție de valoarea medie a tranzacțiilor (VMT)	VMT < 10 000	10 000 ≤ VMT < 20 000	20 000 ≤ VMT < 30 000	30 000 ≤ VMT < 40 000	40 000 ≤ VMT < 50 000	50 000 ≤ VMT < 70 000	70 000 ≤ VMT < 90 000	Etc.
Dimensiunea	7 500	15 000	25 000	35 000	45 000	60 000	80 000	Etc.

standard a pieței								
----------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Tabelul 4

Praguri și termene pentru amânarea publicării

Următorul tabel indică, pentru fiecare termen permis de amânare a publicării și pentru fiecare categorie de acțiune în funcție de valoarea medie zilnică a tranzacțiilor (VMZ), dimensiunea minimă necesară a tranzacțiilor cu acțiuni care fac parte din categoria respectivă.

		Categoriza de acțiuni în funcție de valoarea medie zilnică a tranzacțiilor (VMZ)			
		VMZ < 100 000 EUR	100 000 EUR ≤ VMZ < 1 000 000 EUR	1 000 000 EUR ≤ VMZ < 5 000 000 EUR	VMZ ≥ 5 000 000 EUR
		Dimensiunea minimă admisă a tranzacțiilor pentru publicarea amânată			
Publicare amânată admisă	60 de minute	10 000 EUR	Mai mare de 5 % din VMZ și 25 000 EUR	Mai mică de 10 % din VMZ și 3 500 000 EUR	Mai mică de 10 % din VMZ și 7 500 000 EUR
	180 de minute	25 000 EUR	Mai mare de 15 % din VMZ și 75 000 EUR	Mai mică de 15 % din VMZ și 5 000 000 EUR	Mai mică de 20 % din VMZ și 15 000 000 EUR
	Până la încheierea zilei de tranzacționare (sau prelungire până la ora 12 a doua zi, în cazul în care tranzacția este efectuată în ultimele două ore ale zilei de tranzacționare)	45 000 EUR	Mai mare de 25 % din VMZ și 100 000 EUR	Mai mică de 25 % din VMZ și 10 000 000 EUR	Mai mică de 30 % din VMZ și 30 000 000 EUR
	Până la încheierea următoarei zile de tranzacționare de la tranzacționare	60 000 EUR	Mai mare de 50 % din VMZ și 100 000 EUR	Mai mare de 50 % din VMZ și 1 000 000 EUR	100 % din VMZ
	Până la încheierea celei de-a doua zile de tranzacționare de la tranzacționare	80 000 EUR	100 % din VMZ	100 % din VMZ	250 % din VMZ
	Până la încheierea celei de-a treia zile		250 % din VMZ	250 % din VMZ	

	de tranzacționare de la tranzacționare				
--	---	--	--	--	--